

[Glensgaard.]

indkomstskatten, så sker det kun ved afskaffelsen af denne uhyrlighed. Når det er sket forhåbentlig inden for ganske få år, vil vi ikke få de problemer for de arbejdsløse, som vi står med i dag, vi vil nemlig ikke få de 150.000 arbejdsløse mennesker.

For det må stå helt klart, at den arbejdsløshedsramtes situation ikke eller i hvert fald kun i et meget begrænset omfang er selvforskyldt. Hovedparten af de arbejdsløshedsramte er mennesker, der uforskyldt er blevet kastet ud i arbejdsløsheden. Vi kan kun klandre folketinget for denne situation, og så er det jo meget nemt, at vi ved at gennemføre et sådant politisk makværk som det foreliggende forsøger at vaske vore hænder ved at udtage enkelte problemer af et helt lovgivningskompleks.

Da arbejdsministeren fremsatte forslaget, hvori de halvårslige reguleringer var indeholdt, var det med ønsket om, at disse reguleringer allerede skulle træde i kraft pr. 1. april. Men nu har arbejdsministeren i hvert tilfælde fået et flertal for de halvårslige reguleringer ved en politisk studehandel; begrundelsen for de radikale og kristeligt folkeparti for at træde ind som stemmekvæg mangler jo totalt, men ministeren har vist disse to partier den gestus, at reguleringen pr. 1. oktober ikke kommer til udbetaling før 1. januar 1976. Altså har vi igen et helt år imellem udbetalingerne regulering. Mon ikke også ministeren mangler helt reelle begrundelser for, at de 2-årige reguleringer nu skulle gennemføres?

Som sagt ønsker fremskridtspartiet dette lovkompleks taget op, således at paragrafuoverskueligheden ikke længere skal være et våben for skiftende regeringer. Forholdet mellem arbejdsløshedsforsikring og sygesikring må ligeledes drøftes under et sådant kommende lovgivningsarbejde.

Som det fremgår af disse bemærkninger, ønsker fremskridtspartiet ikke at medvirke til lovforslagets gennemførelse og vil stemme om ændringsforslagene som allerede nævnt.

Ingomar Petersen (RV):

Det radikale venstre, socialdemokratiet og kristeligt folkeparti har ganske rigtigt her indgået et forlig om denne vigtige lovgivning, og vi håber også, at et flertal her i folketinget vil stemme for disse ting.

Fra det radikale venstres side har det været en betingelse for at gå ind i dette forlig, at det nu langt om længe lykkedes at få mulighed for at få indført en arbejdsløshedskasse for de selvstændige erhvervsdrivende. Det har været en urimelighed, at de selvstændige erhvervsdrivende, som mange gange har måttet opgive deres virksomhed og ikke mindst under de nuværende vanskelige beskæftigelsesforhold har haft vanskeligt ved at få arbejde, hvis de ikke var i besiddelse af formue, har været henvist til at gå på socialkontoret. Disse mennesker har igennem et langt liv været med til igennem deres skatter at betale til lønmodtagernes arbejdsløshedskasser, og vi finder det helt rimeligt, at dette problem nu langt om længe bliver løst.

Ligeledes har vi ønsket, at hele arbejdsløshedslovgivningen virkelig blev taget op til et seriøst og grundigt udvalgsarbejde. Jeg tror, vi alle må erkende, at der findes mange urimeligheder i lovgivningen i dag, også urimeligheder i relation til anden lovgivning, til sociallovgivning osv. Jeg tror, det er på tide, at vi virkelig får drøftet dette og gjort noget ved det.

Vi finder fra det radikale venstres side, at når der skal laves ny lovgivning inden for arbejdsløshedslovgivningen vedrørende selvstændige erhvervsdrivende, så er det rigtigst, at noget sådant ikke gennemtrumfes her i folketinget af et lille flertal, men at et stort flertal i dette ting, heriblandt også socialdemokratiet, kan være med til det og være positivt indstillet over for det.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at slettelsen af 90 pct.s reglen ved fastlæggelse af det generelle dagpengemaximum har vi ikke ønsket gennemført. Der er da også opnået enighed om, at man ikke skal gøre det på nuværende tidspunkt.

Vi finder det rimeligt at få halveret ventetiden for at kunne opnå dagpengere fra 12 til 6 måneder, og vi finder det også rimeligt at få indført de halvårslige reguleringer. Jeg forstår ikke rigtig hr. Johan Philipsens modstand mod dette; jeg erindrer i hvert tilfælde, at lige inden der skulle være valg, foreslog man fra venstre-regeringens side tidspunktet fremrykket til 1. januar, hvor der vitterlig først skulle have været en regulering pr. 1. april. Det tilsluttede hele folketinget sig. Dengang fandt venstre-regeringen